

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

☒ AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX 023-5530260

Bestuursrecht

Mevrouw mr. M.F.A. Dankbaar
Postbus 280
2000 AG Haarlem

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

datum 24 oktober 2014
onderdeel Team administratie 1 - Vakgroep C
contactpersoon dhr J. Derksen
doorkiesnummer 070-3811918
ons kenmerk zaaknummer SGR 14 / 4455 WABOA V215
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling 070-3812802
onderwerp het beroep van Vereniging Behoud de Polders te Hillegom

t (070) 3813131
f (070) 3813360
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte mevrouw,

Over het beroep met procedurenummer SGR 14 / 4455 WABOA V215 deel ik u het volgende mee. De rechtbank heeft een tussenuitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

De rechtbank stelt u in de gelegenheid om binnen zes weken na verzending van deze uitspraak het in de uitspraak geconstateerde gebrek te herstellen met inachtneming van hetgeen de rechtbank in de uitspraak heeft overwogen. Indien u overgaat tot herstel van het gebrek is eiser op grond van artikel 8:51b, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de gelegenheid om binnen vier weken na verzending van uw mededeling schriftelijk zijn zienswijze over de wijze waarop het gebrek is hersteld, naar voren te brengen.

Tegen deze uitspraak kunt u (nog) geen rechtsmiddel instellen.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

☒ AANTEKENEN ☐ PER POST ☐ PER FAX 023-5530260

Bestuursrecht

Mevrouw mr. M.F.A. Dankbaar
Postbus 280
2000 AG Haarlem

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

datum	24 oktober 2014
onderdeel	Team administratie 1 - Vakgroep C
contactpersoon	dhr J. Derksen
doorkiesnummer	070-3811918
ons kenmerk	zaaknummer SGR 14 / 4500 WABOA V215
uw kenmerk	
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	070-3812802
onderwerp	het beroep van Precimax Special Products B.V. te Hillegom

t (070) 3813131
f (070) 3813360
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte mevrouw,

Over het beroep met procedurenummer SGR 14 / 4500 WABOA V215 deel ik u het volgende mee. De rechtbank heeft een tussenuitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

De rechtbank stelt u in de gelegenheid om binnen zes weken na verzending van deze uitspraak het in de uitspraak geconstateerde gebrek te herstellen met inachtneming van hetgeen de rechtbank in de uitspraak heeft overwogen. Indien u overgaat tot herstel van het gebrek is eiser op grond van artikel 8:51b, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de gelegenheid om binnen vier weken na verzending van uw mededeling schriftelijk zijn zienswijze over de wijze waarop het gebrek is hersteld, naar voren te brengen.

Tegen deze uitspraak kunt u (nog) geen rechtsmiddel instellen.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

tussenuitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummers: SGR 14/4455T en 14/4500T

tussenuitspraak van de meervoudige kamer van 23 oktober 2014 in de zaak tussen

1. **Vereniging Behoud de Polders**, te Hillegom, eiseres,
(gemachtigde: mr. drs. J. Rutteman)
2. **Precimax Special Products B.V.**, **NWL Netherlands Productions B.V.** en **Technical Concept Bentfield B.V.**, te Hillegom, **Joheco Holding B.V.** te Heemstede, **M.J. de Boer h.o.d.n. Primo Exposures**, **F.A.M. Zwijnenburg** en **P.Th.M. IJsselmuiden** te Sassenheim, eisers,
(gemachtigde: mr. J. Geelhoed),

en

het college van burgemeester en wethouders van Hillegom, verweerder
(gemachtigde: mr. M.F.A. Dankbaar).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **v.o.f. Manege Hillegom**, vergunninghoudster,
(gemachtigde: mr. F.A. Mulder).

Procesverloop

Bij besluit van 15 april 2014 heeft verweerder vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een manegecomplex aan de Ampèrestraat nabij nr. 8 te Hillegom, kadastraal bekend sectie B, nrs. 4850, 5914, 6043 en 6044.

Eiseres heeft bij brief van 3 juni 2014 tegen het bestreden besluit beroep ingesteld, geregistreerd onder zaaknummer SGR 14/4455. Eisers hebben bij per fax verzonden brief van 4 juni 2014 tegen het bestreden besluit beroep ingesteld, geregistreerd onder zaaknummer SGR 14/4500.

Verweerder heeft een verweerschrift inclusief bijlagen en nadere stukken ingediend.

Vergunninghoudster heeft een zienswijze ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 september 2014. Beide zaken zijn gevoegd behandeld.

Namens eiseres is verschenen H. Vader, bijgestaan door gemachtigde Rutteman. Voorts is verschenen Th.C.P. Melman, werkzaam bij Alterra Wageningen-UR.

Van de zijde van eisers zijn verschenen: De Boer in persoon, namens Primo Exposures H. Wijker en namens Precimax Special Products B.V. R. Hogendijk. Zij zijn bijgestaan door gemachtigde Geelhoed en door J.T.J. Deens, verkeersdeskundige.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door gemachtigde Dankbaar, alsmede door mr.drs. N.L.J.M. van Hattum, J.M. Nicola, ing. H. Westra en ing. S. Hardeveld-Kleuver. Namens vergunninghoudster is verschenen M. Koopman, bijgestaan door gemachtigde Mulder.

Overwegingen

1.1 De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de volgende feiten en omstandigheden. Omdat de huidige locatie van de manege aan de Oudeweerlaan 60 te Hillegom is aangewezen als woningbouwlocatie moet de manege van vergunninghoudster worden verplaatst. Op 28 mei 2013, aangevuld op 3 juli 2013, heeft vergunninghoudster daarom een aanvraag om omgevingsvergunning ingediend voor het oprichten van een manegecomplex aan de Ampèrestraat te Hillegom. De nieuwe locatie ligt op ongeveer 2,5 km afstand van het Natura 2000-gebied Kennemerland-Zuid.

1.2 Het bouwplan voorziet in de oprichting van een manege met kantine, twee binnenrijbakken en zes buitenrijbakken met een bruto vloeroppervlak van 4.917 m². Er zal ruimte worden geboden aan 32 paarden en 32 pony's ouder dan drie jaar. Aan de noordwestzijde zullen 55 paardenboxen worden geplaatst en aan de oostzijde de overige negen boxen. Aan de noordzijde zal de opslag van vaste mest in een mestput plaatsvinden, met als afmetingen 13,5 x 5,0 x 1,5 meter. Er zullen 64 parkeerplaatsen voor bezoekers worden aangelegd. Daarnaast zullen een dam en een brug worden aangelegd.

1.3 Verweerder heeft de uitgebreide voorbereidingsprocedure als bedoeld in §3.3. van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) gevolgd.

1.4 Het ontwerpbesluit alsmede de aanvraag en de bijbehorende bescheiden hebben vanaf 30 december 2013 gedurende zes weken voor een ieder ter inzage gelegen. Bij brief van 9 februari 2014 heeft eiseres zienswijzen ingediend. Eisers hebben eveneens bij brief van 9 februari 2014 zienswijzen ingediend.

2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder onder meer toestemmingen verleend voor de activiteiten bouwen van een bouwwerk en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a respectievelijk c, van de Wabo in samenhang met artikel 2.12, eerste lid, onder a ten derde, van de Wabo.

Voorts zijn hierbij toestemmingen verleend voor de activiteiten het uitvoeren van een werk of van werkzaamheden in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan is bepaald als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder b, van de Wabo in samenhang met artikel 2.11, eerste lid, van de Wabo, voor het beschermen van de natuur, en voor het beschermen van de flora en fauna. Hiernaast is bij het bestreden besluit met toepassing van een beperkte milieutoets toestemming verleend voor het oprichten van een inrichting.

3.1 De rechtbank ziet zich ambtshalve gesteld voor de vraag of eiseres en eisers als belanghebbenden in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden aangemerkt. Ingevolge artikel 7:1, in samenhang met artikel 8:1, eerste lid, van de Awb kan alleen een belanghebbende bezwaar maken, respectievelijk beroep instellen tegen een besluit. Onder belanghebbende wordt ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Op

grond van het derde lid van dat artikel worden ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

3.2.1 Eiseres is op 12 augustus 2011 opgericht en heeft als doel het behouden en het verbeteren van de natuur, landschappelijke en cultuurhistorische waarden, flora en fauna, kwaliteit van het milieu, gezondheid van mensen, alsmede een goede ruimtelijke ordening, waaronder uitdrukkelijk het leveren van bijdragen aan optimale verkeerskundige voorzieningen, alles in de ruimste zin van het woord (artikel 2, eerste lid, van de statuten). Zij tracht haar doel onder meer te bereiken door het bevorderen van een zorgvuldig en evenwichtig beheer voor het behouden, ontwikkelen en beschermen van de natuur- en cultuurhistorische waarden van de Vosse- en Weerlanerpolder en Oosteinderpolder (De Polders), door onder meer het leveren van inhoudelijke bijdragen aan plannen van de gemeente, de provincie en de landelijke (semi-)overheid (artikel 2, tweede lid, onder d, van de statuten). Het werkgebied van eiseres omvat het grondgebied van de gemeente Hillegom en omliggende gemeenten (artikel 2, tweede lid, onder o, van de statuten). De rechtbank acht deze doelstelling van eiseres niet te algemeen geformuleerd, nu die doelstelling geografisch en functioneel is beperkt.

3.2.2 Blijkens artikel 2, eerste lid, van de statuten van eiseres komt zij op voor de belangen van haar leden, waarmee zij opkomt voor een collectief belang. De feitelijke werkzaamheden van eiseres bestaan, naast het voeren van civiel- en bestuursrechtelijke procedures, onder meer uit het doen van onderzoek naar de gesteldheid van de flora en fauna in de Polders, onder andere door het uitvoeren van inventarisaties (artikel 2, tweede lid, onder j, van de statuten). Dit blijkt onder meer uit de door eiseres in het kader van een eerdere beroepsprocedure (met zaaknummer 12/3426) overgelegde “Vogel- en flora-inventarisatie De Polders Hillegom”, welke inventarisatie eiseres in 2012 heeft gemaakt.

3.2.3 Eiseres is, gelet op het voorgaande, aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, derde lid, van de Awb bij het besluit van 3 december 2013.

3.3.1 Eisers exploiteren bedrijven aan de Ampèrestraat gelegen op het bedrijventerrein Horst ten Daal. Het bouwplan is voorzien op een perceel direct aansluitend aan het bedrijventerrein. De manege zal via het bedrijventerrein worden ontsloten door de aanleg van een brug tussen het gebouw gelegen aan de Ampèrestraat 8a tot en met 8c en het gebouw aan de Ampèrestraat 10.

3.3.2 De door eisers geëxploiteerde bedrijven bevinden zich, gelet op hun ligging aan de Ampèrestraat, alle in de nabijheid van de manege. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen alle eisers vanwege de te verwachten verkeerstoename en eventuele milieugevolgen worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, derde lid, van de Awb bij het besluit van 3 december 2013.

4.1 De rechtbank zal eerst de verleende toestemmingen voor de activiteiten het bouwen van een bouwwerk en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan beoordelen.

4.2 In artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo is bepaald dat een aanvraag om een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste

lid, onder a, alleen mag en moet worden geweigerd indien sprake is van een van de daar gegeven weigeringsgronden.

Ingevolge het bepaalde onder c dient de omgevingsvergunning onder meer te worden geweigerd indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan (c-toestemming).

4.3.1 Ter plaatse geldt het bestemmingsplan “De Polders”. De betrokken percelen hebben de bestemming “Agrarisch gebied met landschappelijke en natuurwaarden (ALN)”. In artikel 11, eerste lid, van de planvoorschriften is bepaald dat deze gronden zijn bestemd voor:

- a. de uitoefening van een agrarisch bedrijf,
- b. de bescherming van de landschapswaarden en de natuurwaarden in de vorm van openheid en
- c. watergangen ten behoeve van de waterhuishouding.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel zijn op gronden met deze bestemming uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen toegestaan met een maximale hoogte van 2 meter.

4.3.2 Het bouwplan is voor zover het de bouw van de manege betreft in strijd met de doeleindenomschrijving en de bebouwingsvoorschriften van de bestemming “ALN”. Dus doet zich strijd voor met artikel 11, eerste en tweede lid, van de planvoorschriften van het bestemmingsplan “De Polders”.

4.4 De dam en de brug bevinden zich op gronden waar het bestemmingsplan “Vosse- en Weerlanerpolder” geldt, dat ten gevolge van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 17 juli 2013 in rechte vaststaand en onherroepelijk is geworden. De betrokken gronden hebben de bestemming “Water”. De dam en de brug zijn in overeenstemming met artikel 6 van de planregels.

4.5.1 Ingevolge artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo wordt in gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

4.5.2 Ingevolge artikel 6.5, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht (Bor) wordt, voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet, de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan of de beheersverordening, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft, tenzij artikel 3.2, aanhef en onder b, van dit besluit of artikel 3.36 van de Wet ruimtelijke ordening van toepassing is.

Ingevolge het derde lid van dit artikel kan de gemeenteraad categorieën gevallen aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

4.5.3 Ingevolge artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, ten derde, van de Wabo kan, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, de omgevingsvergunning slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

4.5.4 Ingevolge artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) voldoet de toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, aan de volgende voorwaarden:

- a. er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;
- c. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

4.5.5 Ingevolge het derde lid van artikel 3.1.6 is het tweede lid van dat artikel van overeenkomstige toepassing op een provinciale verordening die een locatie voor stedelijke ontwikkeling aanwijst.

4.5.6 Ingevolge artikel 3.1.7 van het Bro kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld omtrent de voorbereiding van bestemmingsplannen.

4.5.7 Op grond van artikel 3, eerste lid, van de Verordening Ruimte actualisering 2012 van de provincie Zuid-Holland mag geen verstedelijking plaatsvinden buiten de bebouwingscontouren. Bestemmingsplannen voor gronden buiten de bebouwingscontouren sluiten bestemmingen uit die nieuwvestiging of uitbreiding van stedelijke functies mogelijk maken.

4.5.8 In het vierde lid, onder a, van dit artikel is bepaald dat bestemmingsplannen voor gronden gelegen buiten de bebouwingscontouren die betrekking hebben op recreatieve functies uitsluitend kleinschalige bebouwing met een omvang van minder dan 1000 m² bruto vloeroppervlak passend bij en ondersteunend aan de recreatieve functie van het gebied mogen toelaten.

4.5.9 In het vijfde lid is bepaald dat een bestemmingsplan in afwijking van het vierde lid, onder a, een bestemming kan bevatten die incidenteel grootschalige bebouwing toelaat, met een omvang van meer dan 1000 m² bruto vloeroppervlak passend bij en ondersteunend aan de recreatieve functie van het gebied, bij een goed ontsloten toegang tot een recreatiegebied.

4.5.10 Ingevolge artikel 5.20 van het Bor is artikel 3.1.6 van het Bro van overeenkomstige toepassing ingeval van een c-toestemming. Uit dit artikel vloeit voort dat de ruimtelijke onderbouw aan dezelfde eisen moet voldoen als die gelden voor de toelichting van een bestemmingsplan.

5.1.1 Eisers hebben ter zitting de beroepsgrond dat geen verklaring van geen bedenkingen door de gemeenteraad is verleend, ingetrokken.

5.1.2 Eisende partijen stellen dat de ruimtelijke onderbouw geen beschrijving bevat als voorgeschreven in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro. Voorts is de regionale behoefte aan deze voorzieningen volgens hen niet geïnventariseerd. Evenmin is voldaan aan de

regelgeving en beleid zoals dat in de Handreiking Ladder voor duurzame verstedelijking van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu van 2 november 2013 is voorgeschreven. Ieder van de drie veronderstellingen die de grondslag vormen voor de conclusie dat het plan binnen het rijksbeleid past zijn onjuist. Van een goede ruimtelijke ordening is dan ook geen sprake, aldus eisende partijen.

5.1.3 Verweerder stelt zich op het standpunt dat onderzoek is verricht naar verschillende locaties. Gelet op het niet onaanzienlijke benodigde ruimtebeslag in het bestaande stads- en dorpsgebied, is niet voldoende ruimte beschikbaar voor verplaatsing van de manege en is gekozen voor een locatie aansluitend aan bestaand stads- en dorpsgebied. De huidige locatie was beschikbaar en is volgens verweerder uitvoerig met de provincie Zuid-Holland besproken.

5.1.4 Naarmate de ruimtelijke gevolgen van het afwijkingsbesluit ingrijpender zullen zijn ten opzichte van het vigerende planologische regime en de inbreuk daarop groter, worden hogere eisen aan de inhoud en de kwaliteiten van de ruimtelijke onderbouwing gesteld.

5.1.5 De rechtbank is van oordeel dat in dit geval sprake is van een grote planologische ingreep, omdat het bouwplan voorziet in het oprichten van bebouwing met een totale oppervlakte van ruim 4.900 m² en een bouwhoogte van 8,84 meter op gronden waarop geen gebouwen zijn toegestaan, in een gebied waar de landschapswaarden en de natuurwaarden in de vorm van openheid moeten worden beschermd.

5.1.6 De Handreiking ladder voor duurzame verstedelijking is bedoeld om decentrale overheden te helpen de ladder voor duurzame verstedelijking als bedoeld in het tweede en derde lid van artikel 3.1.6 van het Bro, toe te passen. Deze ladder kent drie treden die achterelkaar worden doorlopen. Allereerst dient in dat kader de vraag te worden beantwoord of het project als een nieuwe stedelijke ontwikkeling kan worden beschouwd.

5.1.7 Onbestreden is dat de bouw van een manege is aan te merken als een stedelijke ontwikkeling. Naar het oordeel van de rechtbank is de oprichting van een manegecomplex ook als een nieuwe stedelijke ontwikkeling te beschouwen, nu deze op een nieuwe locatie is voorzien. Naar het oordeel van de rechtbank dient daarbij uitgegaan te worden van de bouwlocatie, hetgeen betekent dat bij de beoordeling of er sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling niet van belang is of, zoals hier, de manege tevoren op een andere locatie binnen de gemeente aanwezig was. In dit geval vindt de ontwikkeling bovendien plaats in agrarisch gebied met landschappelijke en natuurwaarden buiten de bebouwingscontouren van Hillegom. De Handreiking ladder voor duurzame verstedelijking is dan ook van toepassing.

5.1.8 In de eerste trede staat de vraag centraal of sprake is van een regionale behoefte aan de nieuwe ontwikkeling. Hetgeen hieromtrent is beschreven in de ruimtelijke onderbouwing, te weten dat het gaat om de verplaatsing van een bestaande manege in verband met de bouw van woningen in de Vossepolder, acht de rechtbank een voldoende motivering voor de actuele regionale behoefte. Er wordt immers geen nieuwe functie binnen de gemeente toegevoegd. Aan trede 1 van de ladder is dan ook voldaan. Voor een nader onderzoek naar de behoefte van de manege in regionaal verband -zoals ter zitting namens eiseres bepleit- ziet de rechtbank geen aanleiding.

5.1.9 De tweede trede betreft de vraag of de regionale behoefte is op te vangen binnen het bestaand stedelijk gebied. In de ruimtelijke onderbouwing is vermeld dat de eerste keuze voor de verplaatsing van de manege een locatie binnen de stadsrandzone betrof, die vanwege hinderaspecten niet mogelijk bleek te zijn. Alternatieve locaties zijn ook onderzocht, maar dat heeft niet tot een geschikte locatie geleid. De rechtbank komt op grond hiervan tot de conclusie dat aan de tweede trede is voldaan en dat de aan de orde zijnde vraag ontkennend moet worden beantwoord.

5.1.10 Dat betekent dat vervolgens aan de derde trede wordt toegekomen, inhoudende dat een locatie moet worden gezocht voor de resterende regionale behoefte, die multimodaal is of kan worden ontsloten. Ook aan deze trede wordt voldaan. Nu de manege deels via het fietspad door de polder en deels via de Ampèrestraat te bereiken zal zijn, is sprake van een multimodale ontsluiting. Bovendien heeft de brandweer in positieve zin over deze ontsluiting geadviseerd, zodat het niet om een louter theoretische multimodale ontsluiting gaat, zoals eisers lijken te impliceren.

5.1.11 Het project voldoet dan ook aan de eisen als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro. De stelling van eisers dat het onderzoek en de besluitvorming van verweerder op het gebied van de ontsluiting en verkeersafwikkeling niet voldoet aan de eisen, slaagt dan ook niet.

5.2.1 Eisende partijen voeren aan dat sprake is van een stedelijke ontwikkeling buiten de bebouwingscontour zonder dat daarvoor een goede ruimtelijke onderbouwing is gegeven, die op grond van artikel 3, vijfde lid, van de Verordening Ruimte van de provincie Zuid-Holland is vereist en zonder dat een duidelijke visie van de gemeente op de ontwikkeling van maneges bestaat. Onduidelijk is volgens eiseres op welke wijze artikel 2 van de Verordening Ruimte is toegepast.

5.2.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat ondanks de overschrijding van de bebouwingscontour ontheffing van de Verordening Ruimte niet nodig is, omdat deze verordening de mogelijkheid biedt nieuwe kleinschalige bebouwing voor recreatie te bouwen en incidenteel grootschalige bebouwing passend bij en ondersteunend aan de recreatieve functie van het gebied. Het slagenlandschap in de polder blijft behouden, zodat de landschappelijke inpassing van het plan voldoet. Het plan is op zodanige wijze ontworpen dat de naar het recreatiegebied gekeerde gevel zo min mogelijk licht verspreidt, aldus verweerder.

5.2.3 De rechtbank overweegt dat in de toelichting bij artikel 3 van de Verordening Ruimte actualisering 2012 is vermeld dat het in een enkel geval wenselijk kan zijn ook bebouwing toe te laten die groter is dan 1000 m² bruto vloeroppervlak, met name in de in de Beleidsvisie Groen indicatief aangeduide recreatieve 'poorten', maar ook andere goed ontsloten locaties in het buitengebied, lenen zich hier voor. De afweging hierover kan op gemeentelijk niveau worden gemaakt. Het behouden en versterken van de ruimtelijke kwaliteit is een randvoorwaarde. Voorts is hierbij van belang dat de provincie er bij de beoordeling van het bestemmingsplan op toeziet dat de gemeente toepassing van de afwijkmogelijkheid goed motiveert. Maneges zijn toegestaan, in het bijzonder aan de stadsranden en in of nabij recreatiegebieden met mogelijkheden voor paardrijden. Aangezien er de laatste jaren veel initiatieven zijn geweest voor nieuwe maneges of uitbreiding van bestaande maneges, verwacht de provincie van gemeenten dat ze hierop een

visie ontwikkelen en op basis daarvan beperkingen stellen aan de maximale omvang van maneges.

5.2.4 De manege is een stedelijke functie en een voorziening voor intensieve dagrecreatie. De voorziene locatie valt buiten de bebouwingscontouren. De rechtbank constateert dat in de ruimtelijke onderbouwing van 20 december 2013 is vermeld dat gedeputeerde staten van Zuid-Holland in december 2004 hebben ingestemd met verplaatsing onder de voorwaarde dat een uitvoerbaar compensatieplan wordt opgesteld. Hiertoe wordt de Vosse- en Weerlanerpolder heringericht als natuur- en recreatiegebied. Naar het oordeel van de rechtbank is echter niet gebleken dat de gemeente een visie heeft ontwikkeld op de vestiging en uitbreiding van maneges waarin beperkingen worden gesteld aan de maximale omvang daarvan. Bovendien is niet gebleken dat de provincie Zuid-Holland heeft beoordeeld of de gemeente de toepassing van de afwijkingsmogelijkheid goed heeft gemotiveerd, zoals de Verordening eveneens voorschrijft. Aangezien de huidige ontwikkeling door middel van een project-afwijkingsbesluit als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, ten derde, van de Wabo mogelijk wordt gemaakt, acht de rechtbank een dergelijke beoordeling door de provincie in een geval als dit noodzakelijk in het kader van de eis van een goede ruimtelijke ordening. De verwijzing van verweerder naar de eerdere instemming van de provincie met de verplaatsing van de manege acht de rechtbank ontoereikend. Niet alleen is de gestelde schriftelijke instemming niet overgelegd, maar bovendien hebben gedeputeerde staten kennelijk voorwaarden gesteld aan de verplaatsing, waarbij niet is gebleken dat zij hebben geoordeeld dat daaraan is voldaan. Zodoende staat onvoldoende vast dat het project voldoet aan artikel 3 van de Verordening Ruimte. Daarmee is, zoals door eiseres gesteld, sprake van een stedelijke ontwikkeling buiten de bebouwingscontour zonder dat daarvoor op dit punt een goede ruimtelijke onderbouwing is gegeven. In zoverre komt het bestreden besluit in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

5.3.1 Eisers stellen, gelet op de uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling van 5 januari 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BP0513), dat de afstand tussen de manege en de hoofdgebouwen van eisers vanwege het aspect geur op basis van de VNG-publicatie "Bedrijven en milieuzonering" niet op juiste wijze is bepaald.

Verweerder is van mening dat de geurgevoelige objecten op het bedrijventerrein zijn gelegen op meer dan 50 meter van het emissiepunt, zodat is voldaan aan artikel 3 van de Geurverordening gemeente Hillegom (de Geurverordening).

5.3.2 De rechtbank leidt uit de uitspraak van de Afdeling van 11 maart 2009 (ECLI:NL:RVS:2009:BH5527) af dat kantoren, gelet op het aantal uren in de week dat daar personen werkzaam zijn, als geurgevoelige objecten kunnen worden aangemerkt.

5.3.3 In gevolge artikel 3.117, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer (het Activiteitenbesluit) vindt het oprichten, uitbreiden of wijzigen van een dierenverblijf met dieren zonder geuremissiefactor niet plaats, indien de afstand tussen enig binnen de inrichting gelegen dierenverblijf waar dieren zonder geuremissiefactor worden gehouden en een geurgevoelig object, na de oprichting, uitbreiding of wijziging:

- a. minder dan 100 meter bedraagt, indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, of
- b. minder dan 50 meter bedraagt, indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

5.3.4 Artikel 3.118, eerste lid, van het Activiteitenbesluit bepaalt dat de artikelen 3.115 tot en met 3.117 niet van toepassing zijn, voor zover bij verordening op grond van artikel 6 van de Wet geurhinder en veehouderij andere waarden of afstanden zijn vastgesteld. In dat geval vindt het oprichten, uitbreiden of wijzigen van een dierenverblijf niet plaats, indien na die oprichting, uitbreiding of wijziging de geurbelasting die de inrichting vanwege dierenverblijven waar dieren met geuremissiefactor worden gehouden veroorzaakt op geurgevoelige objecten, groter is dan de in de verordening vastgestelde belasting dan wel, indien binnen de inrichting de afstand tussen enig dierenverblijf waar dieren zonder geuremissiefactor worden gehouden en een geurgevoelig object kleiner is dan in de verordening vastgestelde afstand.

5.3.5 Ingevolge artikel 2 van de Geurverordening wordt als gebied als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Wet geurhinder en veehouderij aangewezen het gebied dat is aangegeven op de bij deze verordening behorende en als zodanig gewaarmerkte kaart.

5.3.6 De rechtbank stelt aan de hand van de bij de Geurverordening behorende kaart vast dat het bedrijventerrein zich binnen het gebied bevindt als genoemd in artikel 2 van de Geurverordening, maar dat het terrein waarop de manege is voorzien daar buiten is gelegen. Gelet daarop is de Geurverordening niet van toepassing op de voorgenomen bouwlocatie. Voorts is onbestreden dat het bedrijventerrein binnen de bebouwde kom ligt. Daarom geldt naar het oordeel van de rechtbank in dit geval de in artikel 3.117, eerste lid, van het Activiteitenbesluit genoemde afstand van 100 meter.

5.3.7 Blijkens de zich onder de gedingstukken bevindende bijlage 7 bij de Geurgebiedsvisie Manege van 10 februari 2010, die in opdracht van de gemeente Hillegom is opgesteld door De Roever Milieuadvisering, voldoet het project niet aan deze eis, aangezien de afstand tussen het bedrijventerrein en de diervverblijven 72 meter bedraagt. In zoverre komt het bestreden besluit dus in strijd met artikel 3.117, eerste lid, van het Activiteitenbesluit.

5.4 Ten aanzien van hetgeen eisers hebben aangevoerd over de externe veiligheid stelt de rechtbank vast dat de Brandweer Hollands Midden op 25 september 2013 een advies heeft uitgebracht waarin hetgeen omtrent de externe veiligheid in hoofdstuk 4.5 van de ruimtelijke onderbouwing is beschreven wordt bevestigd. Eisers hebben dit niet gemotiveerd bestreden. Verweerder mocht dan ook wat dit punt betreft op de in de ruimtelijke onderbouwing getrokken conclusies afgaan. Dit betoog slaagt dan ook niet.

5.5.1 Eisers werpen de vraag op of de rapporten van NWL Netherlands Productions B.V. met betrekking tot de aspecten geluid, geur en gevaarrisico wel voldoen aan de daaraan te stellen eisen. In dat kader betogen ze dat de vraag of het gebruik van het manegegebouw door een bepaald aantal personen ook belemmeringen voor het bedrijf kan opleveren ten onrechte niet is beantwoord. Bovendien hebben de genoemde rapporten volgens eisers niet ter inzage gelegen in de zienswijzefase.

5.5.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat er geen aanwijzingen zijn dat de komst van een manegegebouw en bijbehorende functies een belemmering oplevert voor de bedrijfsvoering van eisers.

5.5.3 De rechtbank overweegt dat, voor zover de onderzoeksrapporten niet gelijktijdig met het ontwerpbesluit ter visie zijn gelegd, dit gebrek met artikel 6:22 van de Awb kan

worden gepasseerd, nu eisers van die rapporten in de beroepsprocedure alsnog kennis hebben kunnen nemen. Verder is niet aannemelijk geworden dat zij door het gestelde gebrek zijn benadeeld.

5.5.4 Hetgeen eisers hebben aangevoerd ten aanzien van de voor het bedrijf NWL Netherlands Productions B.V. uitgevoerde onderzoeken met betrekking tot het aspect geluid biedt de rechtbank, nu dit niet nader is onderbouwd, onvoldoende aanknopingspunten tot twijfel aan de op basis daarvan getrokken conclusies. Vast staat in elk geval dat aan de in de VNG-uitgave Bedrijven en Milieuzonering voor deze milieucomponent geadviseerde afstand van ten minste 30 meter wordt voldaan. Dit betoog slaagt dus niet.

5.6.1 Volgens eisers valt in het Hillegomse Verkeers- en vervoersplan op het gebied van verkeersveiligheid, bereikbaarheid en leefbaarheid geen onderbouwing te vinden voor een ontsluiting via het bedrijventerrein.

5.6.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat fietsers via bewegwijzeringborden aan de rotonde zullen worden geadviseerd om via de Oude Weerlaan en het fietspad/brandweerpas naar de manege te komen. Ter zitting heeft verweerder aanvullend toegelicht dat het aantal verkeersbewegingen dat het bouwplan genereert ver onder de CROW-normen blijft en zo gering is dat is afgezien van nader onderzoek. Op advies van de brandweer wordt een fietspad aangelegd, zodat fietsers geen gebruik hoeven maken van de dam.

5.6.3 De rechtbank kan zich vinden in het betoog van verweerder. Het is niet aannemelijk geworden dat door de komst van de manege de verkeersveiligheid op het bedrijventerrein in relevante mate zal verslechteren dan wel dat de inrichting en de functie van de Ampèrestraat van dien aard is dat door de verkeersbewegingen die door het bouwplan worden gegenereerd een ongewenste verkeerssituatie zal ontstaan. Deze beroepsgrond slaagt dus evenmin.

5.7.1 Eisers betogen dat de kosten van de exploitatie niet anderszins verzekerd zijn, zoals voorgeschreven.

5.7.2 Ingevolge artikel 8:69a van de Awb vernietigt de bestuursrechter een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

5.7.3 Deze beroepsgrond stuit naar het oordeel van de rechtbank af op artikel 8:69a van de Awb, aangezien kennelijk is dat de ingeroepen rechtsnorm niet strekt tot bescherming van de bedrijfsbelangen van eisers.

6.1 Eiseres stelt dat de natuurwaarden ernstiger worden geschaad dan in de onderbouwende rapportages is opgenomen. De bouw van de manege leidt tot verdergaande aantasting van de weidevogelfunctie van de Vosse- en Weerlanerpolder, hetgeen niet in overeenstemming is met het doel van het ruimtelijk beleid van de gemeente, dat bestaat uit het behoud en versterking van de functie van de polder.

6.2.1 Ingevolge artikel 2.11, eerste lid, van de Wabo, voor zover van belang, wordt voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid,

onder b, waaromtrent regels zijn gesteld in een bestemmingsplan de omgevingsvergunning geweigerd indien het werk of de werkzaamheid daarmee in strijd is.

6.2.2 Ingevolge het tweede lid van artikel 2.11 van de Wabo wordt de aanvraag indien sprake is van strijd met de regels, bedoeld in het eerste lid, mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

6.2.3 Ingevolge artikel 11, zesde lid, van de planvoorschriften van het bestemmingsplan “De Polders”, voor zover van belang, wint verweerder alvorens omtrent het verlenen van een aanlegvergunning te beslissen, schriftelijk advies in bij de deskundige inzake natuur en landschap met betrekking tot de vraag of de aanwezige landschappelijke en natuurwaarden door het verlenen van de aanlegvergunning worden aangetast.

6.3.1 Niet in geschil is dat op grond van artikel 11, derde lid, van de planvoorschriften van het bestemmingsplan “De Polders” ten behoeve van dit project een aanlegvergunning is vereist. Verweerder heeft, gevolg gevend aan het zesde lid van artikel 11 van de planvoorschriften advies ingewonnen bij ingenieursbedrijf Aveco de Bondt. Blijkens de memo van Aveco de Bondt van 23 augustus 2013 is de uitvoering van een groot aantal voorwaarden noodzakelijk om te voorkomen dat de realisatie van de manege leidt tot een onevenredige aantasting van de aanwezige natuurwaarden.

In de door eiseres overgelegde notitie van Alterra uit januari 2014 is in reactie hierop gesteld dat zonder nadere concretisering niet goed te bepalen is wanneer sprake is van een onevenredige afbreuk. Uitgaande van een behoudsdoelstelling van de huidige weidevogel-populatie hanteert Alterra een maximale achteruitgang van 10%. Het werken met vaste verstoringsafstanden acht Alterra voorts niet juist. Verder wijzen de omstandigheden erop dat het risico van extra verstoring op de gruttopopulatie als groot moet worden beoordeeld. Verlies aan openheid en rust laten zich volgens Alterra niet compenseren.

6.3.2 In het verweerschrift en het verhandelde ter zitting heeft de rechtbank geen deugdelijk onderbouwde weerlegging van de conclusies van de notitie van Alterra aangetroffen. Het als bijlage bij het verweerschrift gevoegde rapport Groen Genoegen van 3 mei 2011, een in opdracht van de gemeente Hillegom door Oranjewoud B.V. opgestelde gebiedsvisie, kan naar het oordeel van de rechtbank niet als zodanig worden aangemerkt. Deze gebiedsvisie is opgesteld in een geheel ander kader, te weten om duidelijkheid te verschaffen over de mogelijkheden om in de Vosse- en Weerlanerpolder en de Oosteinderpolder een natuur- en recreatiefunctie met woonfunctie te realiseren. Voorts wordt in het rapport Groen Genoegen weliswaar vermeld dat de verplaatsing van de manege op de nieuwe locatie aansluitend op het recreatiegebied beter in de omgeving past, maar wordt in het geheel niet ingegaan op de gevolgen van die verplaatsing voor de aanwezige natuurwaarden. Een nadere onderbouwing van verweerder waarom in dit geval geen sprake is van een onevenredige aantasting van de aanwezige natuurwaarden, dan wel waarom een afwijkingsvergunning kan worden verleend, acht de rechtbank dan ook noodzakelijk. De ruimtelijke onderbouwing van 20 december 2013 heeft geen betrekking op dit onderdeel van de omgevingsvergunning. In zoverre komt het bestreden besluit dus eveneens in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

7.1.1 Eiseres brengt naar voren dat de verklaring van geen bedenkingen van de provincie Noord-Holland ten onrechte een toename van de stikstofdepositie toestaat op een reeds

overbelast Natura 2000-gebied. Uit de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:1308) leidt zij af dat een geringe extra belasting van de stikstofdepositie in een overbelaste situatie een passende beoordeling noodzakelijk maakt. Op grond van artikel 47b van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) kan geen omgevingsvergunning worden verleend indien geen verklaring van geen bedenkingen is afgegeven.

7.1.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat deze beroepsgrond van eiseres afstuit op het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Awb. Inhoudelijk acht hij de berekende stikstofbijdrage gelet op de depositiewaarden van het project verwaarloosbaar en ecologisch gezien niet relevant. Verweerder wijst in dit kader op de uitspraak van de Afdeling van 19 januari 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BP1342). Voorts heeft hij een nadere motivering van de provincie Noord-Holland van 21 augustus 2014 overgelegd.

7.2.1 Ingevolge artikel 2.27, eerste lid, van de Wabo wordt een omgevingsvergunning in bij wet of algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën gevallen niet verleend dan nadat een daarbij aangewezen bestuursorgaan heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft.

7.2.2 Ingevolge het derde lid, kan de verklaring kan slechts worden gegeven of geweigerd in het belang dat in de betrokken wet of algemene maatregel van bestuur is aangegeven.

7.2.3 Ingevolge het vierde lid bepaalt het bestuursorgaan dat de verklaring geeft, daarbij dat aan de omgevingsvergunning de daarbij aangegeven voorschriften die nodig zijn met het oog op het belang, bedoeld in het derde lid, worden verbonden.

7.2.4 Ingevolge artikel 47, eerste lid, van de Nbw is deze titel van toepassing op handelingen:

- a. waarvoor een omgevingsvergunning is vereist en
- b. die tevens zijn aan te merken als projecten of andere handelingen waarvoor het verbod, bedoeld in artikel 19d, eerste lid, geldt.

7.2.5 Ingevolge artikel 19d, eerste lid, van de Nbw is het verboden zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen, van gedeputeerde staten of, ten aanzien van projecten of andere handelingen als bedoeld in het vierde lid, van Onze Minister, projecten of andere handelingen te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling, met uitzondering van de doelstellingen, bedoeld in artikel 10a, derde lid, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

7.2.6 Ingevolge artikel 47b, eerste lid, van de Nbw wordt een omgevingsvergunning die betrekking heeft op handelingen als bedoeld in artikel 47, eerste lid, niet verleend dan nadat het bestuursorgaan dat ten aanzien van de betrokken handelingen bevoegd is te beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft als bedoeld in artikel 2.27, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

7.3 De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt dat de beroepsgrond van eiseres met betrekking tot de stikstofdepositie afstuit op het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Awb. Het doel van eiseres is blijkens artikel 2, eerste lid, van de statuten onder meer het behouden en het verbeteren van de natuur, de flora en fauna en de kwaliteit van het milieu. Daartoe behoort tevens het weren van een te grote stikstofdepositie, gezien de mogelijke negatieve invloed daarvan op het milieu. Bovendien omvat het werkgebied van eiseres niet alleen het grondgebied van Hillegom, maar ook dat van omliggende gemeenten en dus ook gronden die tot de Natura 2000-gebieden behoren. Daarom valt niet in te zien dat een potentiële toename van de stikstofdepositie op die gebieden de belangen van eiseres niet raakt.

7.4.1 De rechtbank stelt vast dat de provincie Noord-Holland op 27 november 2013 de op grond van de Nbw vereiste verklaring van geen bedenkingen heeft verleend voor het project. Hierin is geconcludeerd dat gezien de zeer geringe toename in stikstofdepositie geen sprake is van significante effecten op de habitat- en vegetatietypen. Het gaat in dit geval om een maximale toename van tussen de 0,019 en 0,022% ten opzichte van de kritische depositiewaarde.

7.4.2 Verweerder heeft deze verklaring aan zijn besluit ten grondslag mogen leggen. De rechtbank ziet zich gesteund in haar oordeel door de uitspraak van de Afdeling van 9 april 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:1207) is overwogen dat, nu de berekende toename van stikstofdepositie in het voorliggende geval zeer gering was - deze toename bedroeg ongeveer vier duizendste deel van een procent van de kritische depositiewaarde van het desbetreffende habitatype - en eisende partijen niet hadden onderbouwd dat het college zich op grond hiervan niet had kunnen verzekeren dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zouden worden aangetast, er geen aanleiding was voor het oordeel dat het bestreden besluit in strijd met artikel 19g van de Nbw 1998 was genomen.

7.4.3 In de reactie van de Provincie Noord-Holland van 21 augustus 2014 is vermeld dat het in het onderhavige geval gaat om een maximale planbijdrage op het meest stikstofgevoelige habitatype "Grijs duin", welke bijdrage circa 95,6% lager is dan de getalsmatige "relevantie"-grens van Jaspers et al. (2010). Naar het oordeel van de rechtbank betreft het daarmee een uiterst marginale toename van de stikstofdepositie. Gelet hierop bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de Provincie Noord-Holland ten onrechte een verklaring van geen bedenkingen voor dit project heeft verleend. Deze beroepsgrond kan dus niet slagen.

8. De rechtbank stelt vast dat de overige verleende toestemmingen niet zijn bestreden.

9.1.1 De rechtbank ziet met toepassing van artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb aanleiding om verweerder in de gelegenheid te stellen de onder 5.2.4, 5.3.7 en 6.3.2 genoemde gebreken te herstellen. Dat herstellen kan hetzij met een aanvullende motivering of met het nemen van een vervangend besluit onder intrekking van het bestreden besluit.

9.1.2 Verweerder dient aan de hand van een reactie van gedeputeerde staten van Zuid-Holland nader te motiveren dat het project voldoet aan de randvoorwaarden die aan de eerdere instemming met de verplaatsing van de manege waren gesteld. Voorts dient uit die reactie van gedeputeerde staten te blijken dat het project voldoet aan artikel 3 van de Verordening Ruimte.

9.1.3 Daarnaast dient verweerder draagkrachtig toe te lichten dat het bestreden besluit niet in strijd is met artikel 3.117, eerste lid, van het Activiteitenbesluit.

9.1.4. Ten slotte dient verweerder nader te motiveren waarom in dit geval geen sprake is van een onevenredige aantasting van de aanwezige natuurwaarden, dan wel waarom daarvoor een afwijkingsvergunning kan worden verleend.

9.1.5 De rechtbank bepaalt de termijn waarbinnen verweerder het gebrek kan herstellen op zes weken na verzending van deze tussenuitspraak.

9.2 Als verweerder geen gebruik maakt van de gelegenheid de gebreken te herstellen, moet hij dat op grond van artikel 8:51b, eerste lid, van de Awb zo spoedig mogelijk meedelen aan de rechtbank. Als verweerder wel gebruik maakt van die gelegenheid, zal de rechtbank eiser in de gelegenheid stellen binnen vier weken te reageren op de herstelpoging van verweerder. In beide gevallen en in de situatie dat verweerder de hersteltermijn ongebruikt laat verstrijken, zal de rechtbank in beginsel zonder tweede zitting uitspraak doen op het beroep.

9.3 De rechtbank houdt iedere verdere beslissing aan tot de einduitspraak op de beroepen. Dat laatste betekent ook dat zij over de proceskosten en het griffierecht nu nog geen beslissing neemt.

Beslissing

De rechtbank:

- draagt verweerder op binnen twee weken de rechtbank mee te delen of hij gebruik maakt van de gelegenheid de gebreken te herstellen;
- stelt verweerder in de gelegenheid om binnen zes weken na verzending van deze tussenuitspraak de gebreken te herstellen met inachtneming van de overwegingen en aanwijzingen in deze tussenuitspraak;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.A.J. Overdijk, voorzitter, mr. H.P.M. Meskers en mr. N.S.M. Lubbe, leden, in aanwezigheid van drs. A.C.P. Witsiers, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 oktober 2014.

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: **23 OKT. 2014**

Rechtsmiddel

Tegen deze tussenuitspraak staat nog geen hoger beroep open. Tegen deze tussenuitspraak kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd met hoger beroep tegen de (eventuele) einduitspraak in deze zaak.

